

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilița Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Programe gratuite pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților, tinerilor, precum și tuturor persoanelor interesate, indiferent de vârstă, invitația de a participa la următoarele activități:

- CLUBUL DE ȘAH, în fiecare sâmbătă, la ora 17.00.
- CURS DE CÂNTĂRI LITURGICE, în fiecare duminică, ora 17.00
- MEDITAȚII LA MATEMATICĂ pentru elevi de gimnaziu și liceu

Pentru copiii preșcolari și cei din ciclul primar, organizăm:

- CURSURI gratuite de LIMBA ENGLEZĂ
- MEDITAȚII la orice disciplină

ÎN VEDEREA CONSTITUIRII CORULUI DE TINERET „PSALM”, organizăm CONCURS GRATUIT DE INTERPRETARE MUZICĂ RELIGIOASĂ CORALĂ

Data limită pentru înscrieri: 11 aprilie 2010

Premii:

- Excursii
- Premii surpriză
- Diplome de participare

Condiții de participare și detalii:

- Duminică, ora 17.00, la biserică
- www.parohiatomacozma.ro
- tel. 0741 706 602 sau 0761 621 994
- e-mail/id messenger: redactor_sef@yahoo.com

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

*Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te!*

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminică, între orele 11.00-12.00
Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

MEMBRII CONSILIULUI PAROHIAL:

Doamna Inginer Liliana Balan

Doamna Ing. Liliana Balan s-a născut pe data de 5 iulie 1952, în chiar centrul orașului Iași, într-o familie de buni creștini în care bunica și mama i-au cultivat constant o simțire religioasă aparte.

A urmat cursurile la Liceul „M. Sadoveanu”, actualul Colegiu Național, și apoi cursurile Facultății de Mecanică - Secția Mașini Unelte pe care le-a absolvit în anul 1978, precum și alte specializări postuniversitare precum Psihologia copilului școlar, Limba Engleză etc. Între anii 1982 - 1988 a condus Catedra Tehnică de la Liceul „Mihai Eminescu”, perioadă pe care o consideră cea mai frumoasă a vieții sale, motivat de faptul că, neavând copii, s-a putut ocupa de formarea și educarea copiilor și a tinerilor, care și astăzi îi poartă recunoștință. Din anul 1994, este administrator al firmei S.C. NEOSIM S.R.L., cu sediul tot în parohia noastră.

Profund marcată de pierderea prematură a soțului Petru, doamna Liliana Balan s-a apropiat tot mai mult de Biserică cu multă disponibilitate pentru a ajuta. Astfel, prin donațiile făcute s-a înscris între ctitorii și donatorii unor mănăstiri, precum Agapia sau Sihăstria.

Este o persoană calmă, cu suflet cald, amabilă, sociabilă, activă, consecventă și perseverentă în acțiunile pe care le întreprinde. Aceste calități au apropiat-o și de biserică noastră, devenind promotor al multor inițiative frumoase în parohia noastră. Dintre pasiunile sale amintim lectura, muzica religioasă, dialogurile duhovnicești.

Îi dorim mult succes în răspunderea pe care și-a asumat-o în calitate de consilier parohial.

Programul Săptămânii luminate

- ◆ **Duminică, 4 aprilie** - ora 11.00
Vecernia Paștilor – Învierea a doua - **În cadrul acestei slujbe se va citi Sfânta Evanghelie în mai multe limbi**
- ◆ **Luni, 5 aprilie** – ora 8.00
Utrenie, Ceasuri și Sfânta Liturghie.
- ◆ **Marti, 6 aprilie** – ora 8.00
Utrenia, Ceasurile și Sf. Liturghie - Pe parcursul acestor slujbe, preotul va pregăti pentru păstrare, Sfintele Taine pentru bolnavi, adică Sfânta Împărtășanie care va sta în altar pentru tot anul.
- ◆ **Vineri, 9 aprilie**
- ora 7.00 – Slujba Agheazmei de Izvorul Tămăduirii
- ora 8.00 - Slujbe de **pomenire pentru morții** din parohia noastră la cimitirul Sf. Treime. **Nu se va oficia Sfântul Maslu.**

HRAMUL BISERICII NOASTRE

În Duminica a doua după Paști, Duminica Tomii, este hramul parohiei noastre, în cinstea Sfântului Slăvitului Apostol Toma, patronul și ocrotitorul bisericii parohiale.

Programul sărbătorii Hramului cuprinde următoarele manifestări religioase:

- Sâmbătă, 10 aprilie**, ora 18.00
- Vecernia hramului, cu participarea multor invitați
- Duminică, 11 aprilie**, începând cu ora 8.00 – Utrenia, Sfânta Liturghie, pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați, de asemenea, oficiate în sobor cu participarea unor preoți invitați.

Vă invităm cu drag să participați la aceste momente de rugăciune și bucurie duhovnicească!

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Puteți Direcționa 2% din impozitul pe venitul Dvs. pentru pictarea bisericii și numeroasele lucrări și activități pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

2%

Datele noastre necesare pentru

- Completarea Formularului 230 sunt:**
- **Numele Asociației :** PAROHIA "TOMA COZMA"
 - **CIF (Codul de Identificare Fiscală):** 11198095
 - **Contul Organizației în format IBAN:** RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
 - **ATENȚIE:** La formularul 230, pe care îl găsiți și la biserică sau pe www.parohiatomacozma.ro trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210 – "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.

DETALII și INFORMAȚII:

- Oficiul Parohial, tel: 0741 706 602, 0761 621 994
- la Pangarul bisericii
- **Data limită pentru depunerea formularelor la Biserica Toma Cozma: 1 mai 2010**

Hristos a înviat !

Evangelhia Învierii (Matei 28, 1-16)

După ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii (*Duminică*), a venit Maria Magdalena și cealaltă Marie, ca să vadă mormântul.

Și iată, s-a făcut cutremur mare, că îngerul Domnului, coborând din cer și venind, a prăvălit piatra și ședea deasupra ei.

Și înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

Și de frica lui s-au cutremurat străjerii și s-au făcut ca morți.

Iar îngerul, răspunzând, a zis femeilor: Nu vă temeți, că știu că pe Iisus cel răstignit îl căutați.

Nu este aici; căci S-a sculat precum a zis; veniți de vedeți locul unde a zăcut.

Și degrabă mergând, spuneți ucenicilor Lui că S-a sculat din morți și iată va merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea. Iată v-am spus vouă.

Iar plecând ele în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor Lui.

Dar când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată Iisus le-a întâmpinat, zicând: Bucurați-vă! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și I s-au închinat.

Atunci Iisus le-a zis: Nu vă temeți. Duceți-vă și vestiți fraților Mei, ca să meargă în Galileea, și acolo Mă vor vedea. (...)

SFINTELE PAȘTI - TRECEREA OMULUI DE LA ÎNTUNERIC LA LUMINĂ

- Fragment din Pastorală de Învieră Domnului a Înaltpreasfințitului Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei -

Iubiții mei,

Cuvântul „Paști”, tradus în limba română, înseamnă „trecere”; trecere de la întuneric la lumină, trecere de la moarte la viață, trecere de la singurătate la comuniune, trecere de la tristețe la bucurie, trecere de la deznădăjduire la nădejdea cea mântuitoare, trecere de la războiul și neliniștea lăuntrică la pacea și odihna sufletească. Paștile, adică trecerea noastră de la moartea prezentă în sufletele noastre sub diferite chipuri, la viața în Hristos, este cel mai greu, cel mai necesar și cel mai frumos lucru sub soare. Da, este greu, dar, cum spune Sfântul Pavel *toate le pot întru Hristos, Cel care mă întărește* (Filipeni 4, 13).

Puterea Învierii lui Hristos (Filipeni 3, 10) este calea prin care omul dobândește răspuns la toate neliniștile sale. Cunoșcându-L pe Hristos, dobândindu-L pe Hristos, făcându-se asemenea lui Hristos (*Ibidem*), omul devine, după cuvântul Sfântului Macarie Egipteanul, *tot lumină, tot ochi, tot duh, tot odihnă, tot veselie, tot milostivire, tot bunătate, tot blândețe* (Sfântul Macarie Egipteanul, „Omilia XVIII, 10”, în Scrieri, traducere de pr. prof. dr. Constantin Cornișescu, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1992, p. 186).

(continuare în pagina a 2-a)

TIPĂRIT la Tipografia Croma Line, Adresa: STR. SOCOLA, Nr. 51-53 tipografii, materiale publicitare, producție croma.line@yahoo.com, 0728 101 081

SFINTELE PAȘTI— TRECEREA OMULUI DE LA ÎNTUNERIC LA LUMINĂ

- Fragment din Pastorală de Învierea Domnului a Înaltpreasfințitului Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei - (continuare din prima pagină)

Toate acestea, adică descoperirea sensului vieții, odihna sufletească, bucuria lăuntrică, constituie adevărata comoară după care omul tânjește cu toată puterea ființei sale. Ea nu poate fi găsită decât în Biserică, unde omul află că adevărata realitate a lumii este în Hristos Cel Înviat. În Biserică, omul descoperă *răbdarea și mângâierea care vin din Scripturi* (1 Corinteni 15, 4), iar prin Liturghie, își regăsește echilibrul lăuntric și liniștea necesară. Credința cea adevărată, pentru a cărei mărturisire și apărare creștinii vremurilor de pe urmă vor fi mai slăviți decât cei ce învie morții (Avva Ishiron, Patericul, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2003, p. 127), este suportul oricărei vieți împlinite, profunde, adevărate. Rugăciunea pentru ca lumea să-L cunoască pe Hristos în Duhul Sfânt constituie izvor inepuizabil de bucurie, pace și bogăție nesfârșită de har. Smerenia, ca singura cale prin care omul devine cu adevărat puternic (Sfântul Siluan Athonitul, Între iadul deznădejdiei și iadul smereniei, traducere de diac. Ioan I. Ică jr., Editura Deisis, Sibiu, 20014, p. 193), și iubirea vrăjmașilor, ca dovadă a aflării în adevăr (Arhim. Zaharia Zaharou, Lărgiți și voi inimile voastre (2 Corinteni 6, 13). Lărgirea inimii în teologia Sfântului Siluan Athonitul și a Starețului Sofronie de la Essex, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2009, p. 20), deschid omului ușa către echilibrul sufletesc și liniștirea lăuntrică. Toate se împlinesc prin dragostea cea atotcuprinzătoare. Căci *dragostea îndelung răbdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmăiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le răbdă. Dragostea nu cade niciodată* (1 Corinteni 13, 4-8).

În ambianța celui mai frumos poem dedicat vreodată dragostei, vă îmbrățișez pe toți în Hristos Domnul, în această sfântă noapte de Paști.

Rog pe Hristos, Stăpânul vieții și al morții, să vă aibă pe fiecare în ocrotirea harului, iertării și iubirii Sale. Să aveți cu toții parte de lumina tămăduitoare a Învierii. Biruința lui Hristos asupra morții să fie biruința tuturor asupra întunericului din suflete, asupra neliniștilor lăuntrice, asupra greutăților care împovărează sărmana ființă umană.

Bucuria Învierii să vă cuprindă sufletele și cu această bucurie, intens trăită, să vestiți tuturor că

HRISTOS A ÎNVIAT!

Al vostru părinte și frate în Hristos Cel Înviat,
†Teofan

Adevărat a înviat !

La Slujba din Noaptea de Paști, precum și la toate liturghiile care vor fi oficiate în Săptămâna Luminată și în Perioada Penticostarului în care am intrat, vom observa o asociere permanentă între *cruce* și *lumânare*: *crucea* – ca simbol al luptei vieții, al luptei noastre cu păcatul, al pătimirilor noastre, al suferințelor noastre, al tot ceea ce ne creează dificultate în a accepta planul lui Dumnezeu de mântuire pentru fiecare dintre noi; *lumânarea*— ca simbol al luminii și aducător de speranță și de descoperire într-o nouă perspectivă a vieții fiecăruia dintre noi. Iată cum, *cruce* și *lumânare*, *moarte* și *înviere* se însoțesc începând din Noaptea de Paști în toată perioada în care pomenim Învierea din morți a Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Ce ar însemna pentru noi Învierea din morți a lui Hristos ? Dacă ar fi să rupem doar câte un cuvânt din multe fraze și cuvântări care se pot rosti, cu siguranță, am găsi: *lumină, bucurie, împăcare, liniște, mulțumire, dragoste, mântuire...* Dragostea își are rădăcina, așadar, în speranța Învierii. Și este foarte important acest lucru, pentru că slujba din Noaptea de Paști ne cere în mod insistent a ne arăta dragoste unii față de alții. Salutul acesta: *Hristos a înviat!* și răspunsul: *Adevărat a înviat!* constituie o mărturisire de credință care se fundamentează pe iubirea lui Hristos pentru noi. Pentru că noi nu mărturisim că Hristos a înviat așa, în general, ci mărturisim că a înviat pentru noi. Ne cutremurăm să ne gândim numai la faptul că Hristos a pățimit și a înviat pentru fiecare dintre noi.

Unii dintre Părinții duhovnicești, trăitori în diferite mănăstiri, păstrează obiceiul de a se saluta cu *Hristos a înviat!* pe tot parcursul anului. Pentru că acest salut îl face pe om să trăiască mult mai intens iubirea lui Hristos pentru el și să răspundă acestei iubiri, sporindu-și iubirea pentru semenii. Spunea Sfântul Ioan Evanghelistul: *„Cel ce zice că iubește pe Dumnezeu dar urăște pe aproapele, mincinos este ! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe Care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească”* (Ioan 4 20).

Credința și fapta

Planis cruce și lumânare a parohiei "Toma Cuzău"

De aceea, cântarea din Noaptea de Paști ne cheamă zicând: *unii pe alții să ne îmbrățișăm și să iertăm toate pentru Înviere și așa să zicem „Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le”*. Pe iertare, pe iubire de oameni se poate însământa mesajul Învierii în sufletul nostru. De aceea, Noaptea de Paști și perioada pascală sunt o chemare la trăire înaltă. Pentru că trăim un fel de ciudățenie în viața noastră: dacă în perioada postului ne ostenim pentru a primi așa cum se cuvine și Sărbătoarea Sfințelor Paști, dar și cuminecarea noastră, comuniunea noastră prin Împărtășanie cu Sfântul Trup și Sânge al Domnului Hristos, în momentul în care vine această perioadă pascală, cu o Săptămână Luminată în care nici măcar nu mai poți ingenunchea, nu mai poți face metanii, nu ai voie să plângi pentru păcatele tale, am putea să ne manifestăm tocmai în această perioadă, mai mult și mai bine libertatea. Pentru că este o perioadă permisivă, parcă în mod ofensator diferită față de ceea ce am trăit în perioada postului, îmi pot permite și eu acum luxul să mă bucur și să mă desfățez de toate. Nimeni nu te-ar opri de la aceasta. Dar ești chemat în această perioadă, dacă într-adevăr ai înțeles mesajul postului și trăirea religioasă a Săptămânii Patimilor, ești obligat de propria conștiință să pui în lucrare iubirea de oameni: să îți aduci aminte de cel nevoiaș, de cel necăjit, de cel care are nevoie de un cuvânt, de un gest, de o faptă frumoasă și în felul acesta să emani iubire. Pentru că iubirea pe care Dumnezeu ne-o trimite nouă și pe care ne-o însușim prin intermediul Noptii Sfinte a Paștilor și prin șerbarea cu atâtă exuberanță a Învierii din morți a Mântuitorului Iisus Hristos, de fapt este o tainică chemare la a împărtăși și noi iubire altora. Cum poți să împărtășești iubire altora ?!- Întâi de toate prin iertare, prin răbdare, prin îngăduință, prin fapte bune. Luați oricare din virtuțile creștine și veți vedea că ajungeți tot la iubire, față de Dumnezeu și față de oameni ca mijloc de a pune în lucrare apropierea noastră față de Dumnezeu.

Pr. Mihai Mărgineanu

Nr. 372

„Dacă Hristos nu a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința noastră”.
(1 Corinteni 15, 14)

Învierea Domnului este Adevărul de Credință propovăduit de Biserica Creștină și mărturisit de Ea, încă de la începutul ei. Această realitate reprezintă centrul vieții spirituale și ecleziale a Bisericii Creștine, deoarece Învierea Domnului înseamnă umilința morții și biruința iadului. Acest eveniment major vine să ne aducă

Grafică realizată de Raluca Neagra

o bucurie covârșitoare și cu atât mai mult greu de înțeles. Învierea nu numai că încununează mulțimea de dovezi despre dumnezeirea Mântuitorului, dar ne aduce și o altă învățătură, că și omul la rândul lui este chemat să aibă parte de înviere. Prin Învierea Domnului, omului i se dăruiește posibilitatea de a trece dincolo de moartea veșnică spre viața și bucuria veșnică în Sânul Tatălui Ceresc. Astfel că moartea nu mai este un întineric profund și o cădere în adâncuri, ci doar o clipă de odihnă înaintea zorilor veșniciei. Astfel că Învierea se face pentru om simbol al bucuriei cerești și scară către cer, spre lumină și spre dragostea înfinită către Tatăl care nu obosește niciodată iubind.

Aceast eveniment, pare atât de neobișnuit chiar și pentru ucenici, care auzind de la femeile mironoșite despre faptul că piatra de la mormânt a fost dată la o parte au alergat la mormânt pentru a se asigura de adevărul celor spuse și văzând aceste lucruri și giulgiurile puse jos, au crezut (Ioan 20; 4).

Starea de confuzie și neclaritate este elucidată odată cu arătarea Domnului însuși mai întâi Mariei Magdalena și apoi celorlalți (Ioan 20; 14). Iar acum orice nedumerire este pulberată, orice îndoială alungată, iar fericirea întâlnirii cu Domnul nu a putut fi mai adâncă niciodată. Acum toate cuvintele și învățăturile Mântuitorului devin mai clare și capătă un sens și mai profund.

Părintele Dumitru Stăniloae va înțelege Învierea Domnului nu ca un eveniment istoric obișnuit ce ar putea fi considerat un lucru firesc apărut în mijlocul unei realități istorice pământești, ci mai degrabă o manifestare a Divinității într-un spațiu limitat omesc: „Această realitate nu poate fi cercetată sau constatată prin prisma uneltelor științifice sau celor obișnuite nouă, ci doar prin credință, care este vederea adevărurilor ce depășesc firescul sau înțelegerea curentă a lumii. Astfel, Învierea Domnului am putea spune este un eveniment ce transcende orice act istoric firesc, este dincolo de orice gândire sau cugetare umană și întrece limitele omenești. În același timp Învierea Domnului mai semnifică și o trecere într-o dimensiune nouă a vieții, astfel că Domnul nu mai este supus condițiilor umane simple ci trupul Său devine unul spiritualizat și îndumnezeit, drept urmare Domnul trece prin ușile încluiate și se arată ucenicilor zicându-le lor: „Pace vouă” (Ioan 20, 26).” <http://fgmanu.org/spiritualitate/staniloae2.htm>

Acest Adevăr de credință a fost crezut și propovăduit cu multă ardore de către Sfinții Apostoli și păstrat cu multă dragoste de către Sfânta Biserică. Însă nu a fost toțiși înțeles de către anumiți eretici, care au negat cu înverșunare acest Adevăr, în ciuda faptului că toate mărturiile Noului Testament vin să arate că centrul vieții noastre și al credinței noastre nu este decât "Iisus și Învierea". În această realitate nu poate fi scoasă din creștinătate, fără să-i alterezi în mod radical caracterul și să-i distrugi adevărata identitate.

Sf. Apostol Pavel va spune în acest sens: „Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința noastră” (1 Cor. 15, 14). Aceasta înseamnă că Învierea Domnului este unul din fundamentele esențiale ale credinței noastre. Este sigur faptul că pentru a strecura îndoiala într-o mărturisire de

credință trebuie să-i distrugi fundamentele. Tocmai pentru aceste considerente atacurile dușmanilor, credinței creștine au fost îndreptate împotriva Învierii reale a lui Hristos Domnul.

Credința în Învierea Mântuitorului pătrunde adânc în viața primilor creștini încă de la început. Există dovezi arheologice care au descoperit inscripții despre Înviere pe mormintele creștinilor și pe pereții catacombelor, Credința în Învierea Domnului a pătruns adânc și în imnologia creștină; Învierea, a devenit una dintre cele mai vii teme ale marilor scrieri apologetice din primele patru secole; a fost tema abordată în mod constant în predică din perioada pre și post-niceeană. A intrat imediat în formula de crez a Bisericii; este mărturisită în crezul apostolic; și în toate marile mărturisiri de credință care au urmat.

Prin urmare, nu există nici o îndoială în ce privește credința creștinilor în Învierea Domnului ca realitate cu care aceștia au trăit în toate timpurile. Realitate ce îi întărește și le dădea puterea de a înțelege scopul și misiunea pentru care fiecare dintre noi suntem pe acest pământ și anume de a ajunge la o înviere spre viața veșnică și la bucuria întâlnirii depline cu Tatăl Ceresc. Învierea Domnului este în același timp o Mărturie veșnică despre Adevăr ce transcende istoria și viața oamenilor. Acest eveniment este propus fiecărui om ce cunoaște Creștinătatea și dorește să cunoască Adevărul pe care Biserica îl păstrează cu multă fidelitate și îl transmite generațiilor posterioare.

Mântuitorul Hristos „Cel ce ne-a chemat din întuneric la lumina Sa cea minunată” (1 Petru II, 9) îi încredințează El însuși de realitatea învierii Sale pe Sfinții Apostoli atunci când stă în mijlocul lor arătându-le semnul cuielor Lui (Ioan 20; 27). Însă Învierea Sa presupune și învierea noastră, iar în acest sens Sf. Ioan Gură de Aur ne spune următoarele: „Deci nu te îndoie de Înviere, fiindcă credința aceasta îndoielnică este drăcească. Și diavolul încearcă nu numai ca tu să nu crezi în Înviere, dar ca să te și înstrăineze de faptele cele bune și să te pierzi. Omul care nu crede în Înviere, care nu o așteaptă și nici nu crede că are a da seama pentru faptele sale, nu se va îndeletnici cu virtutea, și neîndeletnicindu-se cu virtutea, nu va crede în Înviere. Amândouă acestea se trag una din alta, răutatea din necredință și necredința din răutate. Cugetul necredinciosului fiind încărcat cu multe răutăți și temându-se de răsplata viitoare, apoi el nu voiește a-și câștiga mângâierea spre ceva mai bine prin schimbarea lui, ci voiește mai bine a se odihni în liniște prin necredință... Vă amăgiți neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu, ne spune Mântuitorul (Mt.22, 29). Nici nu ar fi făcut Dumnezeu atâtea, dacă ar fi fost să nu mai înviem noi, ci să putrezim și să pierim cu totul; nu ar mai fi făcut cerul, nu ar fi așternut pământul sub picioarele noastre, și nici celelalte toate nu le-ar mai fi făcut numai pentru viața aceasta atât de scurtă. Dar dacă toate aceste sunt pentru viața de acum, atunci ce nu va face oare pentru cea viitoare? Și dacă nu va fi viața viitoare atunci noi suntem cu mult mai prejos și mai necinstiți decât zidirile cele făcute pentru noi. Căci și cerul și pământul și alte vietiuitoare se bucură de un timp mai îndelungat în această viață. Viața noastră însă este și scurtă și dureroasă, nu ca a celorlora, lungă și lipsită de griji și supărări. Deci ce, spune-mi oare, pe rob i-a făcut mai bun decât pe stăpâni? Nu-ți săraci, omule, cugetul cu astfel de gânduri, nici să fii nebagător de seamă de bogăția lui Dumnezeu, având un astfel de Stăpân.” (drd. Liviu Petcu, *Lumina Sfințelor Scripturi*, Antologie Tematică din opera Sf.Ioan Gură de Aur, Editura Anestis, 2008, p.44).

Cu alte cuvinte, putem spune că Învierea Domnului este o scripție a veșniciei și a Dumnezeirii în lume ce atrage după Sine și învierea noastră prin ridicarea naturii noastre omenești la îndumnezeire în Persoana Mântuitorului și restaurarea acestei naturi bolnave de păcat, dar în același timp și începutul schimbării întregii creații care primește și ea Învierea Domnului în mijlocul său și căreia i se dă o nouă direcție a vieții, îndreptată spre nemurire. Însă în ce măsură acest eveniment creștin poate să întărească viața noastră astăzi? Întreaga viață și activitate a Mântuitorului ne propune să realizăm o schimbare în viața noastră. Mântuitorul însăși ne dă un astfel de model prin toată viața Sa. Iar Sfânta Scriptură și Sărbătorile Bisericii vin să ne readucă aminte de schimbarea pe care trebuie să o realizăm cu noi înșine și să ne întărească viața punându-ne în față mereu veșnicia. Astfel Învierea Domnului este realitatea care ne certifică veșnicia prin faptul că porțile morții au fost definitiv învinse, iar iadul nu mai are putere asupra noastră atâtă timp cât noi alegem să fim în lumină și să ne petrecem viața lepădând păcatul lumii. În acest caz Învierea Domnului este deja trăită de noi nu doar crezută la nivel de credință simplă ci trăită chiar din aceasta viață pregustând din zorii veșniciei. Iar moartea nu este decât trecerea spre această veșnicie. De aceea se cuvine ca fiecare dintre noi să participăm la această bucurie și să o transmitem celorlalți mărturisind cu toții că Hristos a Înviat!

Adrian Tiron
Masterand la Facultatea de Teologie

Cronică parohială

• Și anul acesta, ne-a învrednicit Bunul Dumnezeu să întâmpinăm Sărbătoarea Sfințelor Paști cu împliniri și realizări. Evidențiem aici:

–Efectuarea recepției lucrărilor de consolidare, prilej cu care a fost evidențiată calitatea acestor lucrări, dar și necesitatea de a se continua în interior, pe cheltuiala parohiei, tencuielile cu străt suport pentru a se putea realiza și pictura. În acest scop, apelăm la enoriașii și creștinii cu evlavie față de biserica noastră să ne acorde sprijinul necesar pentru începerea lucrărilor.

–Inzestrarea bisericii cu un set de scaune, dăruite de familia domnului epitrop Ștefan Holcov

–Primirea a două icoane argintate, pentru închinare (Mântuitorul și Maica Domnului) donația familiei Adrian și Adriana Găetan, cu fiul Alin

–Dotarea bisericii cu becuri economice puternice pentru perioada pascală donate de doamna Consilier parohial Liliانا Bălan

–Completarea inventarului de cărți de cult cu un *Apostol*, un *Catavasier* și un *Utrener*, donație a familiei Gheorghe și Elena Moraru

–Dotarea altarului cu un microfon performant, de către familia Cristian și Florentina Miron.

De asemenea, prin implicarea nemijlocită a domnilor Nicolae Cimpoi, și Petrică Tărăboi, a doamnelor Floarea Cimpoi, Frosina Crudu, Amalia Zaharia, s-a făcut curățenia generală și pregătirea bisericii pentru marea Sărbătoare a Învierii Domnului.

Mulțumim de asemenea tuturor creștinilor care până la această dată au reușit plata contribuției anuale, sprijinind astfel bunul mers al activităților care se desfășoară la biserică. În cadrul Ședinței de constituire a Consiliului parohial, care a avut loc pe data de 7 februarie a.c., s-a stabilit valoarea orientativă a contribuției anuale a credincioșilor: 50 lei pentru persoane singure, 100 lei pentru familii. Această contribuție anuală a credincioșilor asigură:

* plata utilităților: încălzire, gaz, energia electrică, salubritate, apa curentă, canalizare și unele lucrări de întreținere și reparații

* asigurarea salariilor pentru personalul deservent

* plata taxelor anuale către instituțiile supe-rioare bisericești, pentru abonamentele la publicațiile religioase și pentru ajutorare.

• Pentru săptămâna care urmează, ne propunem să finalizăm toate pregătirile și activitățile gospodărești, astfel încât să reușim a întâmpina așa cum se cuvine Sărbătoarea Hramului Parohiei noastre, Duminica Tomei. Inscriserile pentru susținerea prânzului pentru pelerini se fac la pangar, fiecare putând anunța ceea ce va oferi.

• Suntem încredințați că și acum ne vom bucura de sprijinul dumneavoastră și, la rândul nostru , vă încredințăm că dragostea pentru Casa Domnului arătată prin fapte concrete este pomenită din neam în neam peste veacuri.

MANIFESTARE CULTURALĂ LA BISERICA NOASTRĂ

Duminică, 28 martie, la finalul primei Denii , Grupul Coral "Crizantema" dirijat de doamna Ana Roșca al Asociației "Seniorii 2003" ne-a oferit un frumos recital de imne și poezii religioase adecvate pentru Săptămâna Patimilor. Prin prezența lor ne-au confirmat o dată în plus că tineretea este o stare de spirit, că arta nu are vârstă, că prietenia nu poate fi învinsă de timp. La sfârșit, am organizat un protocol, fiind oferite din partea parohiei flori și câte un pachet cu daruri, ca semn al prețurii noastre.

Cronicar